

Publicerad 2021-06-20 02:34 av smultronbergen

Ställning

Himlen avtecknade sig bakom dem

Förmodligen gick det att betrakta framtiden

utan att tvivla. I ett ögonblick hade hon kunnat

ramla tillbaka men lät eftertanken sprida sig till

en framtida känsla i kroppen.

Att säga precis som det kändes var ovant. Så hon

letade efter tystnaden lika intensivt som hon avnjöt

maten. Att vänta ett helt liv på att känna skillnader påtagliga.

Tyckte inte synd om. Ingen skuld.

Litade inte på honom. En längtan önskade hon resulterade i

handling. Så var hennes erfarenhet. Hennes minnen av närhet.

hörde alla märkliga konsonanter och vokaler men förstod

ärligt talat inte avsikten och det skrämde.

allt som skrämde. All otydlighet. All tystnad och lydnad hos de
andra hela den värld hon nu lämnade bakom sig

det var bomull på streck i vinden från lakan i förälskelse och
naivitetens närhet det var oskuldsfulla minnen inga märkliga
ord utan handling

allt i motsats till ett slags företag där tystnadskultur

var grunden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten